

drejet, så der er ikke rigtig nogen grund til, at jeg tager en tur til om de specielle delargumenter, der har været. Det ville være at spille Tingets tid, for der er rigeligt at lave, og selvfølgelig også spild af seernes tid, i det omfang der er seere. Men jeg vil gerne præcisere nogle principielle ting.

Jeg synes, det er meget vigtigt at forstå, at forfatningstraktaten først og fremmest er en konsekvens af udvidelsen; at vi gik i gang med den, fordi vi fik udvidelsen, og at vi i Danmark var meget glade for udvidelsen, som vi tilfældigvis kom til at stå i spidsen for og også var så heldige, at vi fik kørt den hjem.

Det var en drøm, vi har haft bredt i det danske Folketing, at få disse lande, som var knust under kommunismen og lukket ude af Jerntæppet fra det fælles Europa, tilbage til den europæiske familie. Det var, som jeg tror Venstres ordfører sagde, helingen af Europa, som her fandt sted. Fru Charlotte Antonsen har ret i den formulering, for det var, hvad vi ønskede: et helt og et helet Europa.

Men det betød selvfølgelig også, at vi ikke skulle bringe os i den situation, at dette Europa ikke ville være i stand til at træffe beslutninger og vel at mærke beslutninger, som borgerne ville have mere glæde af end af at stå fast i fortiden. Derfor kom forfatningstraktaten, fordi Nicetraktaten ikke var god nok. Det er ganske enkelt sådan, at det er en bedre traktat end Nice, fordi, som fru Holmsgaard bemærkede, værdierne er beskrevet – de værdier, som vi bygger på, og som også spiller en rolle i forbindelse med yderligere udvidelser, så vi ved, hvad det er for værdier, som samler os. Det er dem, der var i Københavnskriterierne, og de er nu i forfatningstraktaten og har altså en meget fremskudt betydning.

Det er vigtigt, at det nye Europa er i stand til, som jeg sagde, at træffe beslutninger og handle fleksibelt, og derfor er der lavet en masse spilleregler, som bare har til formål at gøre det hele mere fleksibelt og mere beslutningsdygtigt. Vi har brug for fleksibilitet og beslutningsdygtighed, hvilket Lissabonprocessen jo demonstrerer alt om. Europa har brug for, at der kommer flere job, at der kommer mere viden og mere udvikling, og at der kommer mere fornyelse i produktionen og dermed også en stærkere eksport i globaliseringens konkurrencetidsalder.

Kl. 17.05

Det er også en forfatningstraktat, der styrker demokratiseringen. Europa-Parlamentet får

mere at skulle have sagt, så når vi f.eks. er bekymrede over dyrevelfærdspolitikken og dyretransporterne, er der bare at sige, at forfatningstraktaten faktisk forbedrer mulighederne for at stoppe disse lange transportere, fordi Europa-Parlamentet kommer på banen, og vi kan regne med, at Europa-Parlamentet vil være tættere på den danske holdning og dermed give større muligheder for at komme igennem med den danske holdning.

Man får også styrket de nationale parlamenter. De kommer bedre og tidligere med, og de får også en nødbremse, så de kan stoppe, hvis det går for hurtigt. Borgerne får mulighed for, hvis der på tværs af Europa samles 1 million underskrifter, simpelt hen at udbede sig et initiativ fra Kommissionen, så her bliver det altså også mere borgernært, end det har været før.

Vi får også større muligheder for at agere internationalt, hvis vi er enige; men vi fastholder fædrelandenes Europa, for vi kan kun handle internationalt, hvis vi er enige, hvilket understreger fædrelandenes Europa. Man må også sige, at afstemningerne om forfatningstraktaten, som nu er i gang i Europa, viser, at det faktisk er fædrelandenes Europa, for i dag tror jeg faktisk, at flertallet af Europas befolkning har sagt ja til traktaten.

De ti lande, som har sagt ja i dag, udgør et befolkningsflertal, og så skulle man jo synes, at så var den hjemme, og så havde demokratiet talt. Der er et flertal i Europa, der går ind for traktaten, værsgo, bingo! Men sådan er det jo ikke, præcis fordi det er fædrelandenes Europa. Alle landene skal også være med, selv om et flertal af borgerne måtte være med i forvejen, og det understreger, at det er fædrelandenes Europa, at alle 25 lande – store som små – kan stoppe en proces. Det har både et stort land og et mindre land, der har sagt nej, jo også gjort.

EU omtales ofte for de ting, man ikke er tilfreds med, og så taler man meget mindre om det, som EU har gjort, og som man kan være godt tilfreds med. Derfor vil jeg faktisk også slutte med at nævne ti gode eksempler på, hvordan EU har forbedret hverdagen for borgerne, for det er ikke alene visioner, det drejer sig om. Det drejer sig også om realiteter og om at sørge for, at den enkelte borger virkelig føler, at EU er en fordel, og at det er bedre at have EU end ikke at have EU, så lad mig nævne de ti ting:

EU skaber og bevarer danske arbejdspladser hver eneste dag. Det er simpelt hen sådan, at 70 pct. af al dansk eksport går til EU, og EU's kon-